

Mee in Frits' belevingswereld

Maarten Moll
 AMSTERDAM

Theatermaker Aileen Pfauth (1986) speelt op het Fringe Festival een solo-voorstelling over haar grootvader, kunstenaar-dichter Frits Ekkel (1938). In *Bloei*, vernoemd naar zijn gelijknamige dichtbundel, vertelt ze over hoe hij als mens en dichter omgaat met zijn dementie.

Wie is Frits Ekkel eigenlijk?
 “Frits is de vader van tweeling Daan en Willem Ekkel, die in de jaren tachtig furore maakten met het VPRO-programma *Jonge Helden*. Hun zus Quirien Ekkel is mijn moeder. Frits vertelde me vroeger de meest fantastische verhalen, zo tot de verbeelding sprekend dat ik hem meteen geloofde. Hij leerde me dat er verschillende waarheden of realiteiten zijn die naast elkaar bestaan. Een goed verhaal wordt in mijn familie meer op waarde geschat dat de waarheid.”

Waarom deze voorstelling?!
 “*Bloei* is een ode aan zijn moed en nuchterheid, en aan datgene wat als een rode draad door zijn leven en gedichten loopt: we leven in een krankzinnige wereld, waar realiteiten elkaar afwisselen en het geen zin heeft je te identificeren met welke realiteit

dan ook.”
 “Hij stelt zichzelf in elk gedicht als een taoïst steeds dezelfde vraag: is wat ik beleef waar? En waar ben ik in het midden van de storm van het leven? In *Bloei* neem ik je mee in zijn belevingswereld en laat ik je meemaken hoe hij als dichter omgaat met de waanzin waarin hij is beland. De voorstelling is doorspekt met zijn gedichten, zijn gevoel voor humor en liefde voor het leven en de taal.”

Was het lastig *Bloei* te spelen?
 “Frits is gediagnosticeerd met dementie met Lewy bodies, waardoor hij hallucineert. Mijn opa ziet figuren lopen in het weiland voor z'n huis: reuzen die als trapezeartisten in de bomen balanceren, ekstermoeders die mensenkinderen koesteren, vluchtelingen die in bruine hemden rondlopen rond de oude VW-bus.”

“Voor Frits en ook voor zijn vrouw Loeky is het zeer ingrijpend wat er gebeurt. Daarom heb ik ook getwijfeld of ik de voorstelling moest maken. Maar mijn boodschap over de dementie is eigenlijk niet treurig.”

“Ik vind het inspirerend te zien dat Frits' levenshouding hem op dit moment op de been houdt, en dat hij niet totaal in paniek raakt van wat hij ziet. In een poging de waanzin te ontluisteren doet hij namelijk niets anders

dan hij altijd al deed als dichter: hij omkleedt het onbegrijpelijke met woorden tot de contouren ervan zichtbaar worden.”

Wat wilt u bereiken met *Bloei*?
 “Frits heeft nooit actief moeite gedaan om zijn werk bij een uitgever gepubliceerd te krijgen, vanuit bescheidenheid vermoed ik. Nu ik me zo nauw verbonden heb met zijn gedichten, begrijp ik steeds meer hoe dit past in zijn levenshouding. De gedichten zelf zijn het eindstation. Met deze voorstelling wil ik toch een poging doen zijn gedichten onder de aandacht te brengen, zodat meer mensen ervan kunnen genieten.”
***Bloei*, 10, 11 en 15/9 op het Fringe Festival in Old School Amsterdam, Gaasterlandstraat 5. amsterdamfringefestival.nl**

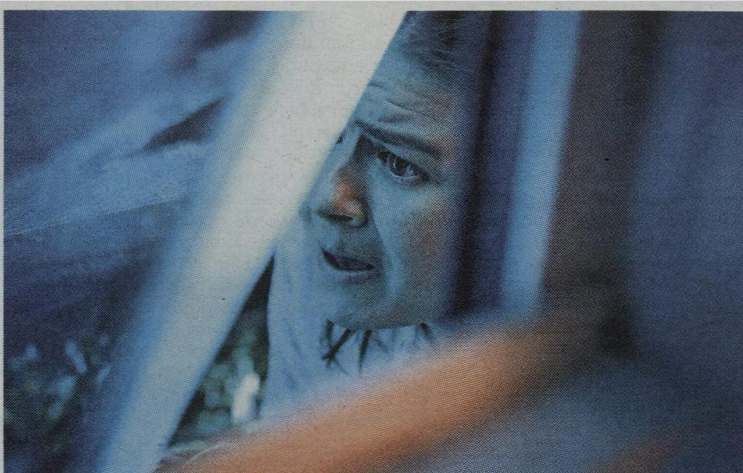
Leg dit gedicht

*Leg dit gedicht bij mij
zodat het lijkt alsof ik praat
in wat ik heb geschreven*

*de warmte van de woorden moet
het winnen het is aan de essayisten
tot de draad de stof uiteen te leggen
die in gedichten is geweven*

*we leven in de leegte
niemandsland
de wereld
is alleen bewoonbaar door hetgeen
er in gedichten is geschreven.*

(Frits Ekkel: Bloei. de kleine d-pers)

→ **Aileen Pfauth: 'Een goed verhaal wordt in mijn familie meer op waarde geschat dat de waarheid.'** FOTO JEROEN VAN AMELSVOORT